

Arrest

nr. 95 113 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 maart 2011 het Rijk binnen en diende op 21 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 30 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen, bezit u de Sierra Leoneanse nationaliteit, bent u geboren op 7 september 1987 te Koidu Town en bent u Temne van origine.

In Koidu Town leerde u F. K. kennen en in maart 2010 gingen jullie een relatie aan. U bezocht haar bij haar thuis en ze kwam ook bij u langs. Jullie gingen ook samen uit of naar de cinema. Op een avond in augustus 2010 ging u naar uw vriendin F. K. thuis. M. K. – de man met wie F. K. moest huwen – was er ook en was jaloers op jullie relatie. Er ontstond een gevecht tussen u en M., waarbij M. u stak met een mes en u hem uit wraak neersloeg met een stok. U vluchtte weg na het incident. Later die avond belde F. K. u op en ze vertelde u dat M. op weg naar het ziekenhuis overleden was en dat zijn familie en de politie u zochten en u naar Guinee moest vluchten. Diezelfde avond in augustus 2010 ontvluchtte u Sierra Leone per vrachtwagen en ging u naar Guinee. Daar bleef u tot u in november 2010 doorreisde naar Griekenland. In Griekenland werd u twee maanden opgesloten en leefde u op straat tot u op 19 maart 2011 per vliegtuig naar België reisde. Op 21 maart 2012 diende u er een asielaanvraag in. Achteraf vernam u dat leden van de familie van M. en leden van de Poro gemeenschap het huis van S. C. – een vriend van u bij wie u woonde te Koidu – in brand staken uit wraak.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten, omdat u vervolging vreest door de familie van de overleden M. K., door de leden van de Poro gemeenschap waarvan M. K. lid was en door de politie, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende F. K. erg vaag is.

U verklaarde dat u van maart 2010 tot augustus 2010 een relatie had met F. K.. U gaf aan dat u haar één tot twee maal per week ontmoette, dat jullie samen uitgingen en samen naar de cinema gingen (gehoor CGVS, p.5). Toen u naar de volledige naam van F. gevraagd werd, gaf u aan dat K. haar achternaam was (gehoor CGVS, p.5). In de vragenlijst van het CGVS (dd.5/4/2011) gaf u echter aan dat u de familienaam van F. niet kende (vraag 3.5). Toen u hierop gewezen werd, gaf u aan dat u haar familienaam had gelezen in de krant die u tijdens het interview op het CGVS (dd. 24/7/2012) neerlegde en dat u voordien haar familienaam niet kende (gehoor CGVS, p.11). Verder wist u niet waar F. K. geboren is, maar denkt u dat de familie uit het noorden komt, omdat ze Temne is en die mensen uit het noorden komen (gehoor CGVS, p.5). U wist evenmin wanneer F. K. geboren is (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd wat de namen van de ouders van F. K. waren, gaf u aan dat u hoorde dat de mensen de vader 'Mister K.' noemden (gehoor CGVS, p.6). Dit komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over, vermits u eerder in de vragenlijst van het CGVS (dd.5/4/2011) aangaf dat u de familienaam van F. niet kende (vraag 3.5) en u de familienaam pas kende nadat u hem gelezen had in de krant die u tijdens het interview op het CGVS (dd. 24/7/2012) neerlegde (gehoor CGVS, p.5 en p.11). U kende overigens geen voornamen van de ouders van F. K. en evenmin wist u de achternaam van de moeder van F. K. (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat F. K. kleine zussen had en er vele kinderen waren in het huis waar ze woonde, maar u had er geen idee van hoeveel broers of zussen ze had (gehoor CGVS, p.6).

Gelet op bovenstaande veelvuldige onwetendheden betreffende F. K., de persoon waarmee u volgens uw beweringen gedurende zes maanden een relatie had, komt uw beweerde relatie met F. K. niet overtuigend over.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende M. K. eveneens erg vaag is.

U gaf aan dat op een avond in augustus 2010 een gevecht tussen u en M. K. – de man met wie F. K. moest huwen – ontstond, waarbij M. u stak met een mes en u hem uit wraak neersloeg met een stok (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd wanneer dit juist plaatsvond, gaf u aan dat het volgens de krant op 10 augustus 2010 was (gehoor CGVS, p.10). Toen u naar de volledige naam van M. gevraagd werd, gaf u aan dat het M. K. of zo iets is als je de krant bekijkt (gehoor CGVS, p.11). Toen u erop gewezen werd dat u in de vragenlijst van het CGVS (dd.5/4/2011) aangaf dat u de familienaam van M. niet kende (vraag 3.5), gaf u toe deze niet te kennen en dat u zijn familienaam had gelezen in de krant die u tijdens het interview op het CGVS (dd. 24/7/2012) neerlegde (gehoor CGVS, p.11). Verder wist u niet wanneer F. K. voor het eerst vernam dat ze met M. K. moest huwen, wist u niet wie haar dit gezegd had, voor wanneer dit huwelijk voorzien was, waarom ze met hem moest huwen of hoeveel de bruidsschat bedroeg. Evenmin wist u of ze het huwelijk niet kon weigeren en u wist ook niet of ze trachtte dit huwelijk te weigeren (gehoor CGVS, p.10-11). Verder wist u niet hoe oud M. K. is, of hij reeds met andere vrouwen gehuwd is, of hij kinderen heeft en of F. K. tegen hem zei dat ze niet met hem wilde huwen (gehoor CGVS, p.11).

Gelet op bovenstaande veelvuldige onwetendheden betreffende M. K., de persoon die u volgens uw verklaringen doodsloeg én die volgens uw verklaringen uitgehuwelijkt was aan F. K., komt het niet overtuigend over dat u daadwerkelijk de door u beschreven band / relatie met deze persoon had. Verder dient te worden vastgesteld dat – gelet op bovenstaande veelvuldige onwetendheden betreffende het door u beweerde gedwongen huwelijk tussen M. K. en F. K. – de door u beweerde relatie met F. K. verder ondermijnd wordt, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden relatie met F. K. en moord op M. K..

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging en dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedeelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde de krant ‘Equity’ (dd. 10/8/2010) voor met daarin een artikel op pagina twee met als titel ‘Alimamy Sesay narrowly escape death’. Betreffende het artikel dient te worden vastgesteld dat de inhoud ervan niet overeen komt met uw verklaringen (u verklaarde bij het CGVS dat M. K. overleed op weg naar het ziekenhuis (gehoor CGVS, p.12), terwijl in het krantenartikel gezegd werd dat M. K. een dag nadat hij in het ziekenhuis toekwam, overleed). Betreffende de krant ‘Equity’ (dd. 10/8/2010) dient te worden vastgesteld dat (1) enkel op de eerste twee en de voorlaatste bladzijde bovenaan een datum staat en (2) dit onmogelijk een krant van 2010 kan zijn, daar in één artikel melding gemaakt wordt van ‘Monday 23rd january this year’ en in een ander artikel ‘Friday 20th january this year’ en dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat 20 januari 2010 een woensdag was en 23 januari 2010 een zaterdag was. Overigens staat in het door u neergelegde exemplaar van de krant ‘Equity’ (dd. 10/8/2010) een artikel over de trip van S. G. naar Congo, een artikel dat verscheen in een andere krant op 26 januari 2012 (zie administratief dossier). Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan aan bovenstaand artikel geen bewijswaarde worden gehecht en doet het document zelfs verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De e-mail van J. V. d. R. (dd.23/7/2012), die beschrijft dat u goed werk voor hem verrichtte, en het arbeidscontact tussen u en J. V. d. R., zijn verder niet relevant voor uw asielrelaas. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Bovendien de door de commissaris-generaal terecht vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen, verduidelijkt verzoeker niet hoe deze een vervolging zouden uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij in een gevecht verwickeld is geraakt omdat het meisje beloofd was in een gedwongen huwelijk, zijn voorgehouden problemen zijn dan ook van louter private en strafrechtelijke aard. Dit klemt te meer nu verzoeker niet aantoont dat etnische redenen aan de basis liggen van zijn moeilijkheden. Evenmin toont verzoeker aan dat leden van de Poro-gemeenschap het huis van zijn vriend in brand staken. Zelfs indien leden van de Poro-gemeenschap betrokken waren bij het incident, maakt dit nog steeds geen etnisch geweld uit nu verzoeker niet aantoont dat dit gevolgen had buiten het louter privé kader. Derhalve kan verzoeker geen beroep op internationale bescherming doen gelden. Verder benadrukt de Raad dat de vrees van verzoeker tevens gegrond moet zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn, maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

3.2. Verzoeker meent dat hij geen geenszins een beroep kan doen op de bescherming van de Sierra Leonese autoriteiten en dat een eerlijk proces gezien de alomtegenwoordige corruptie in Sierra Leone uitgesloten is. Voor zover verzoeker in Sierra Leone vervolgd wordt, wat geenszins aannemelijk is gemaakt, laat staan geadstrueerd, blijven de afgelegde verklaringen incoherent, vaag en onvoldoende om de achterliggende redenen van inbeschuldigingstellingen aan te tonen en maken ze geenszins aannemelijk dat deze eventuele gerechtelijke vervolging geïnspireerd zou zijn door één van de in het Verdrag van Genève opgenomen criteria. Ook het verzoekschrift blijft bij blote beweringen zonder deze enigszins te staven. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat, voor zover de beschuldiging, het onderzoek of de rechtszaak waarachtig zouden zijn, *quod non*, ze ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Sierra Leonese rechter. Uit niets blijkt dat verzoeker omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie opgenomen redenen geen eerlijk proces zou krijgen of dat hij omwille van één van deze redenen een disproportionele bestraffing riskeert.

3.3. Daar waar verzoeker een passage uit het *2010 Human Rights Report Sierra Leone* citeert, wijst de Raad erop dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker geen verweer voert met betrekking tot de tegenstrijdige vaststellingen in het door hem voorgelegde krantenartikel. Derhalve blijven de motieven en conclusies dienaangaande onverminderd overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK